Прокуратура України
ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА
вул. Михайлівська, 33, м. Херсон, 73025 факс: (0552) 42-04-26
e-mail: sekretariat@kherson.gp.gov.ua , web: www.kherson.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 04851120

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Одесса 20 вересня 2022 року

Прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами Державного бюро розслідувань Херсонської обласної прокуратури – старший групи прокурорів у кримінальному провадженні Михейченков Михайло Михайлович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022230000000225 від 29.06.2022, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст.ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Оскаленку Денису Павловичу, 27.04.1981 року народження, громадянину України, уродженцю м. Херсона, зареєстрованому та фактично проживаючому за адресою: м. Херсон, вул. Котовського, буд. 44, документованому паспортом громадянина України МО № 507391, виданим Суворовським РВ УМВС України в Херсонській області,

про те, що він підозрюється у колабораційній діяльності, а саме – добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що з лютого 20018 року по 30.05.2022 Оскаленко Д.П. займав посаду заступника завідувача відділу товарознавчих, гемологічних, економічних, будівельних, земельних досліджень та оціночної діяльності – завідувач сектору товарознавчих та гемологічних

досліджень Херсонського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України.

Відповідно до п. 1 положення про Херсонський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України, яке затверджено Наказом Міністерства внутрішніх справ України 31 січня 2017 року № 77 (у редакції наказу МВС 11 червня 2019 № 477) Херсонський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр України (далі –НДЕКЦ) – це державна спеціалізована установа судової експертизи, яка є територіальним підрозділом Експертної служби Міністерства внутрішніх справ України (далі – Експертна служба МВС) та належить до сфери управління Міністерства внутрішніх справ України.

За п. 3 Положення правові та організаційні засади функцінування і розвитку НДЕКЦ визначаються Законами України «Про судову експертизу» та «Про професійний розвиток працівників».

У своїй діяльності НДЕКЦ керується Конституцією України, законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, нормативними документами у сфері стандартизації, наказами Міністерства внутрішніх справ України, Експертної служби МВС та цим Положенням.

За статтею 10 Закону України «Про судову експертизу» судовими експертами можуть бути особи, які мають необхідні знання для надання висновку з досліджуваних питань.

Судовими експертами державних спеціалізованих установ можуть бути фахівці, які мають відповідну вищу освіту, освітньо-кваліфікаційний рівень не нижче спеціаліста, пройшли відповідну підготовку та отримали кваліфікацію судового експерта з певної спеціальності.

Крім того, за ст.14 Закону України «Про судову експертизу» судовий експерт на підставах і в порядку, передбачених законодавством, може бути притягнутий до юридичної відповідальності.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим

розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил (далі – ЗС) РФ на територію України.

Відповідно до статті 1 Резолюції 3314 Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року (далі – Резолюція 3314, однією з мов підписання Резолюції): «Применение вооруженной силы государством первым в нарушение Устава является prima facie свидетельством акта агрессии».

Відповідно до статті 3 вищевказаної Резолюції 3314: «Любое из следующих действий, независимо от объявления войны, с учетом и в соответствии с положениями статьи 2, будет квалифицироваться в качестве акта агрессии:

a) вторжение или нападение вооруженных сил государства на территорию другого государства или любая военная оккупация, какой бы временный характер она ни носила, являющаяся результатом такого вторжения или нападения, или любая аннексия с применением силы территории другого государства или части ее;

b) бомбардировка вооруженными силами государства территории другого государства или применение любого оружия государством против территории другого государства;

c) блокада портов или берегов государства вооруженными силами другого государства;

d) нападение вооруженными силами государства на сухопутные, морские или воздушные силы, или морские и воздушные флоты другого государства;

e) применение вооруженных сил одного государства, находящихся на территории другого государства по соглашению с принимающим государством, в нарушение условий, предусмотренных в соглашении, или любое продолжение их пребывания на такой территории по прекращению действия соглашения;

f) действие государства, позволяющего, чтобы его территория, которую оно предоставило в распоряжение другого государства, использовалась этим другим государством для совершения акта агрессии против третьего государства;

g) засылка государством или от шимени государства вооруженных банд, групп, иррегулярных сил или наемников, которые осуществляют акты применения вооруженной силы против другого государства, носящие столь серьезный характер, что это равносильно перечисленным выше актам, или его значительное участие в них».

Поряд з цим встановлено, що 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН). До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є РФ), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про убезпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні чи зовнішні справи інших держав.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили, як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави так і будь-яким іншим чином несумісним з цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є порушенням міжнародного права і Статут ООН.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або у якості засобу вирішення міжнародних суперечок, в тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою. Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 РФ.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14.01.1998№ 13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору РФ зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та російською федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

При цьому, ст. 69 Конституції України визначено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Відповідно до ст. 71 Конституції України вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Виборцям гарантується вільне волевиявлення. Водночас, ст. 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Таким чином, в порушення вищевказаних умов міжнародних договорів та ігноруючи положення Конституції України, 24.02.2022 вище політичне та військове командування РФ розпочало агресію та вторгнення до суверенних кордонів України, розпочавши збройний конфлікт при наступних обставинах.

Так, о 04 годині 30 хвилин 24.02.2022 ЗС РФ, діючи з метою фактичного знищення держави Україна, зміни меж території та державного кордону України, вчинили військову агресію відносно народу України, безпосередньо акти насильства щодо цивільного населення, з метою тероризування населення та поєднані з убивствами цивільних осіб, а також напади на об'єкти військової та критичної інфраструктури.

Із 05 години 30 хвилин 24.02.2022, у зв'язку із збройною агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 №2102-IX, в Україні введено воєнний стан строком на 30 діб.

У зв'язку з цим, 24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року

строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому 15.03.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 №133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб.

Надалі, 21.04.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 №259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб.

Також, 22.05.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 17.05.2022 №341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

Надалі, 15.08.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 №573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

Окрім цього, згідно ст. 1-1 п. 7 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15.04.2014 тимчасово окупована РФ територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Також, відповідно до повідомлення Херсонської обласної військової адміністрації № 01-01-252470/0/22/16 від 07.06.2022 збройні формування РФ встановили та здійснюють на даний час фактичний контроль над територією Херсонської області (окрім звільнених окремих населених пунктів у північній частині Бериславського району та північно-західній частині Херсонського району), а також впровадили діяльність підконтрольної їм окупаційної адміністрації.

За результатами вказаних дій 03.03.2022 збройними силами РФ незаконно окуповано місто Херсон.

Однак, у порушення наведених актів міжнародного та національного законодавства громадянин України Оскаленко Д.П., 27.04.1981 року народження вчинив колабораційну діяльність, а саме – добровільне

зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області за наступних обставин.

Так, з метою встановлення контролю на території тимчасово окупованого міста Херсона невстановлені особи з числа військових та представників спецслужб РФ на початку квітня 2022 року створили незаконний правоохоронний орган у місті Херсон, а саме – так званий «Экспертный криминалистический центр Главного управления МВД по Херсонской области», який знаходиться за адресою: місто Херсон, Миколаївське шосе, 28а, та почали підшукувати осіб з числа місцевого населення, у тому числі діючих та колишніх правоохоронців, співробітників НДЕКЦ, які б співпрацювали з ними у вищевказаному новоствореному окупаційною владою незаконному правоохоронному органі.

Оскаленко Денис Павлович, являючись громадянином України, фактично проживаючи у місті Херсоні, достовірно знаючи про збройну агресією РФ проти України як обставину, яка є загальновідомим фактом, а також достеменно знаючи про факт захоплення міста Херсона збройними формуваннями РФ, наприкінці травня 2022 року (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), діючи умисно, підтримуючи воєнну агресію РФ на території України, погодився на пропозицію невстановлених осіб з числа військовослужбовців та представників спецслужб РФ у місті Херсоні та добровільно зайняв посаду так званого «завідуючого сектором товарознавчої та гемологічної експертизи Експертного криміналістичного центру ГУ МВС в Херсонській області», тобто посаду у незаконно створеному окупаційною владою на тимчасово окупованій території міста Херсона правоохоронному органі.

На займаній посаді «завідуючого сектором товарознавчої та гемологічної експертизи Експертного криміналістичного центру ГУ МВС в Херсонській області» Оскаленко Д.П. з моменту свого призначення та по цей час, переслідуючи свої злочинні наміри та цілі, виконує функції щодо проведення товарознавчих та гемологічних експертиз за результатами яких готує відповідні висновки експертиз та здійснює організаційно-розпорядчі обов'язки, а саме обов'язки по здійсненню керівництва ділянкою роботи у так званому «Экспертном криминалистическом центре Главного управления МВД по Херсонской области».

Крім того, проводить відповідні бесіди з особами, які раніше працювали в органах внутрішніх справ та НДЕКЦ та активні агітаційні дії у вигляді бесід та закликів серед населення міста, які на теперішній час не виїхали з окупованої території, щодо співпраці із окупаційними військами Російської Федерації та агітації вище зазначених осіб, працювати на окупаційну владу РФ на тимчасово окупованій території м. Херсону та Херсонської області у незаконному

правоохоронному органі у місті Херсон, а саме – так званому «Экспертном криминалистическом центре Главного управления МВД по Херсоиской области».

Водночас, Оскаленко Д.П. проводить агітаційні дії, направлені на підтримку держави – агресором Російської Федерації в інтересах ворога - загарбника на шкоду суверенітеті та територіальної цілісності державі Україна.

Таким чином, Оскаленко Денис Павлович, 27.04.1981 року народження, підозрюється у колаборaційній діяльності, а саме – добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури

Михайло Михайлович МИХЕЙЧЕНКОВ

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Одночасно підозрюваному Оскаленку Д.П., роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Стаття 303 Кримінально процесуального кодексу

На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:

1) повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом - підозрюваним, його захисником чи законним представником.

2) скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314-316 КПК України.

3) під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, передбачені КПК України.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Захисник _____

«___» год. «___» хвилин « » _____ 2022 року.

Повідомлення про підозру
вручив та права роз'яснив:

Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури
Михайло Михайлович МИХЕЙЧЕНКОВ